

foderkorn ved hjælp af afgifter skal bringes op på nærmere fastsatte *minimumspriser*.

Det bestemmes således i § 1, at enhver, der har avlet brødkorn i 1958, skal være berettiget til når som helst inden udgangen af april måned 1959 at opnå følgende priser pr. 100 kg:

for rug af hollandsk vægt 118 pund 45 kr.

- hvede - — — 128 — 48 -

på betingelse af, at det drejer sig om gode, sunde, velrensedede, ublandede og normalt tørre varer.

De nævnte priser *reguleres* med 30 øre pr. 100 kg pr. pund hollandsk vægt, dog således at pristillægget ikke må overstige 90 øre pr. 100 kg, og de kan endvidere ved udskydelse af afleveringen forhøjes med et af landbrugsministeren fastsat *lagringstillæg* for hver halve måned i 6 $\frac{1}{2}$ måned, første gang den 16. september 1958. Kornet må dog, for at kunne kræves solgt under denne ordning, ikke indeholde mere end 17 pct. vand.

Ifølge § 3 skal rug og hvede, der i medfør af disse bestemmelser sælges til en autoriseret handlende eller møller til en fast pris, i nødvendigt omfang forbeholdes *brødforsyningen*, og såfremt der måtte fremkomme et overskud af disse kornsorter, skal tab eller gevinst herved henholdsvis udredes af eller tilfalde statskassen. Ved paragraffen gives der endvidere ministeren bemyndigelse til at træffe forholdsregler angående opbevaring, tørring og transport m. v. og til at lade udgifterne herved dække ved opkrævning af en *afgift hos møllerne*. Endelig kan han, hvis det måtte blive nødvendigt, midlertidigt lade statskassen finansiere oplagring af brødkorn.

For at sikre staten afsætningsmuligheder for det modtagne brødkorn gives der ved § 4 landbrugsministeren en bemyndigelse til at påbyde *indmaling af dansk hvede og rug*, ligesom retten til at *formale brødkorn* eller blande mel heraf ved § 5 gøres betinget af *autorisation*.

Ved §§ 6 og 7 bemyndiges landbrugsministeren til at lade opkræve *udligningsafgifter på indført foderkorn*. Afgifterne skal være så store, at prisen cif dansk havn med tillæg af afgiften bliver: